

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає

ШАПОВАЛ З КОЛЯДОЮ.

На сході Канади мандрує М. Шаповал з есерівською колядою і сіє "тму єгипетську" між тими, хто його слухає. Слухачів же він має — як кіт наплавав. А це з двох причин: більшовики просто бойкотують його "лекції", а решта нема кому йти. "Лекції", бачите, платні й робітники кажуть: "Та де я дам голоти 25 центів".

Кажуть, що есерівський, господа прости, табір у Вінніпегу очікує свого "отамана" з великою нетерплячкою: одні кажуть, бодай він не доїхав сюди, а другі кажуть — коли б як скірше, бо економічна криза висушила вже соціологічну касу і навіть остриний рясний дощ нічого вже її не поможє.

Найбільший клопіт в тім, що західні Канада, від часу опублікування листа "професора соціології" про "тму єгипетську" між фармерами та про характер західних діячів — категорично порвала зносини з центром. Які вже спроби не роблено і, кажуть, хоч каютом вій, — нічого не помагає. Одинок надія залишається на дипломатію Микити.

Все ж таки чого приїхав Микита до Канади? Двох відповідів на це бути не може: коли нема що робити, то треба йти за море людей дурити. Ось вам Микита й приїхав. Воно час від часу проїхатися кораблем і для здоров'я "полезно", і кишенювки сухої можна "підреперувати". Паспорти в Микити, як в соціал-фашиста без власної "контролі" — міжнародні, для якого ні квоти не існує, ні кордонів перед якими не зачиняють. Коли сідав на корабель — ніхто на мозолі рук його не дивився, ні очей не вивертав, шукаючи трахоми, а коли вилізав по цему боці океану, ніхто йому ні біблі, ні "гостинця для українських поселенців в Канаді" в торбину не підвав, бо Микита й так свої псалми напам'ять знає.

Років з три тому назад був Микита в Злучених Державах. Сподіявся вже тоді ми його й до Канади, але не очікували. Співніч від "вечування успіхів" в Злучених Державах, до речі побачив він і там "тму єгипетську" й чим скорше чмихнув до Праги закладати університета "з заочними лекціями", такого "університета", що й під дверима ти в нему не був і проте всі соціологічні вивчив. Розуміється, наука того "університету" мірялася не роками, але доларами.

Ще Шаповал не повернув до Праги, як вже його секретар, один "з заочних" професорів того університету, проф. соціології Мандрика, довірним (тайним) листом з 2 червня 1929 року "до відома т.т." соціалістів-революціонерів, повідомляв, що "товариш Шаповал перевів в Америці надзвичайно важку працю", "розбудив американські українські маси", а що найголовніше — "не розбудження здібне дати кольосальні наслідки".

Далі Мандрика, "з товариською пошаною", довірливо повідомляв есерівську братію в Празі й околицях, що "не розбудження" в Нью-Йорку, Скрантоні, Шікаго, Детройті і інших містах на митингах Шаповала "доходило до того, що люди падали плакали, цілувалися і т. п.". Навіть комуніст "розчарував" Шаповал, "зоров великий перелік, засів добрим зерном" і треба тотуватися до жнив.

З цього бачимо, що ще за пару місяців до повороту Шаповала з Америки до Праги, Мандрика в телячому захопленні не тільки готував вже засіки на долари в "заочному університеті" в Празі, але мобілізував вже молодців по золоте руно в Америку. Він писав в тому довірчому листі до есерівських хлопців між іншим так:

"Одначе треба буде ще виполоувати буряни, доглядати великої ниви, щоби зібрати добрий врожай. Тов. Шаповал за місяць, пітора вернеться — там (тобто в Америці — ред.) треба йому зміну. Кілька молодших товаришів мають готуватися до роботи в Америку. Коли б знання англійської мови, то уже зараз можна було вихити певній скількості вілень тут т. т."

І за Канаду не забув шановний професор "заочного університету": "Потрібні будуть товариші для роботи в Канаді" — пише він в тому самому листі. І то не тільки між українцями. "Великий успіх тов. Шаповал мав в живільських центральних організаціях, у біаорусів, литовців". — Це в часі свого першого побуту в Америці — так бодай це виглядало соціологію в Празі (він тоді був ще в Празі — саме отого "заочного" заснував на рахунок того врожаю, що його збірвав Микита в Америці).

Три роки з того часу минуло — як батогом лягнув. І водич есерівської від того часу багато упило. І соціології по світі порозпадалися і "заочному університетові" очі вилізди, а оті широкі перелози, що їх Шаповал з'орав і засів таким "добрим зерном" в Америці, знову бурянами заросли. "Тма єгипетська" знову нависла над грішним ситом українським. Здалося, що вже світ клином зходиться — аж нарешті Микита Шаповал у своїй власній особі на землі канадійській об'явився.

Шаслива наша Канада! Яка б тільки не вирвалася сновіда з контрреволюційного болота з паспортом Ліги Націй — то все до Канади. Невжеж в Канаді найгустіша ота "тма єгипетська"? Сюди і Григоріїв, сюди й Мандрика, сюди й "сам" Шаповал. Видно, що попередні успіхи в Злучених Державах це такі вже й рожеві, коли їх так обминають. Зачуємо, що

американські есери, які називають себе "обороною України", викляли шаповалівщину й проголосили "незалежність". Нова, так би сказати, соціологічна контрреволюція.

Не багато шаповалівщина скористає й в Канаді. Рентильда, що її видають шаповалівці у Вінніпегу, перейшла вже на двотижневий тиждень. Робітництво "лекції" Шаповала бойкотує, бо знає їм цину. Не повірять воно його "революційним" фразам, бо знає, що Микита ними прикриває свої контрреволюційні діла. Тили, що поперх 10 літ живуть в Чехії на хлібі катів українських селян і робітників Прикарпатської України — такі самі запроданці, як і ті, що сидять у Варшаві на хлібі фашиста Пласудського. Якщо Микита Шаповал вдає з себе такого великого оборонця українського народу, то чому він в Чехії не борюва проти страшиного гнету прикарпатських українців? Якщо він вдає з себе такого великого революціонера, то як це сталося, що його впушено до Канади й першого дня дозволено скликати публічні митинги, а не післано на рік на фарму? Нарешті, з якими то "кількома політичними" людьми Канади знайомився Шаповал в Оттаві. Де він навів своїх лекцій не мав, і чого він в такому разі їздив до Оттави?

Знаємо ми цину таким есерівським Микитам. Ім місяці між українськими робітниками й фармерами бути не може. Нехай брешуть на того, чий хліб їдять.

ВИБОРЧА ПРОГРАМА НЕЗАЛЕЖНОЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ.

(Докінчення.)

"Націоналізація банків і приватної власності".

Вияри з "метою" ННП, характер якої ми вже висвітляли в попередній статті, іде стара фраза про "націоналізацію банкової системи і приватної власності демократичної адміністрації публічних підприємств так скоро, як це можливо зробити, головні важкі великих ідустрії". Ця точка в платформі, яка на показ нібито містить в собі щось "соціалістичного", є в дійсності домоганням капіталістів. Розвиток державного капіталізму, як це виявляється в справі Унтерго Гайдрелектрик і в Канадійських Національних Залізницях, є програмою капіталістичної класи і її спроби організувати свої економії. Ця програма улекіше націоналізацію ідустрії, заступлення старої машинерії новію при допомозі більшого фінансового вкладу. Є це програмою капіталізму тому, що вона уможливує викінешій з ідустрії тисячі робітників, посилення системи спід а і експлуатації робітників. Але замість зарадити суперечностям капіталізму, вона їх викриває і збільшує. Ця програма, яку проповідують реформісти з ННП і інших капіталістичних партій, є протиробітничою програмою. Перебрана контролі над банками і конфіскація всіх ідустрії революційним робітничим урядом, є головною основою соціалістичної революції, яка не має нічого спільного з цілями ННП і капіталістичної класи, бо їхні спроби

ли є другою спробою реперування капіталізму, щоб його спасти перед пролетарською революцією — коштом робітничої класи.

"Цивільна свобода і ННП."

Капіталістична країна посилює своє здушення всіх робітничих активностей, арештує соціалістичні організації, брутально їх побиває та кидає їх до в'язниць. Робітники мобілізуються для спільної боротьби проти подвійного терору і капіталістичного гнету. Тому то, як добрі політики, ННП видає домагаання за "повне привернення цивільної свободи". Вони хочуть впоги робітників ілюзіями, що право свободи слова і зібрань можна осигнути через парламент і тим способом затримати робітників від провадження спільної боротьби, яка однака може задержати елементарні права робітників відносно свободи слова і зібрань.

Необхідним буде в короткію майбутньому ще більше заплізувати ННП і викрити другий фальшивий ключ, такий, як "Треба зробити фармування поплатним", "Головний податок для заплачення воєнних довіг", як також "Щирі співробітництва у всіх активностях, які мають на меті міжнародно співпрацю і світовий мир".

Канадійські робітники дізнаються про дисний характер ННП з ізрадійської програми. Робітники довідаються, як реформізм служить як агент капіталізму серед робітничих рядів.

БРІЯН ЗАПРОШУЄ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ДО ПАН-ЕВРОПИ.

Французький міністр закордонних справ, Бріян, звернувся до урядів європейських держав з пропозицією почати переговори про заснування так званої "Пан-Європи", себто об'єднання європейських держав в одну спільку. 17 травня французький представник в Москві повідомив заступника народного комісара закордонних справ т. Литвінова, що французький уряд з такою ж пропозицією звернувся і до радянського уряду, і що така пропозиція в листовому вигляді уже по дорозі до Москви. При цьому французький представник підкреслює, що м'я і будуть європейська спілька не скерована проти якоїнебудь держави.

Тепер наркомзаксправ уже одержав в листовому вигляді пропозицію взяти участь в переговорах про "Пан-Європу". З першого погляду може здаватися, що Бріянв план може послужити зміцненню міжнародного миру. Але це не так. Чому саме тепер Франція так ретельно заходила злисновувати план європейської спільки? Тому, що міжнародне становище Франції тепер дуже погіршало. Конференція в справі морського роззброєння, що недавно відбулася в Лондоні, довела, що Франція зазнала велику поразку в справі держав. Жадна з великих держав не підтримує тепер Франції. Навпаки, деякі з них, особливо Італія, отверто визнають Францію своїм ворогом і готуються до війни з нею.

В таких умовах для Франції було б дуже корисно збити хоч таку-сяку спільку європейських держав, в якій вона града б першу скрипку. Отож і вийки Бріянв плян про "Пан-Європу". Цілком ясно, що Франція розраховує використати "Пан-Європу", як воен-

но-політичне знаряддя не тільки проти своїх супротивників з капіталістичного табору, як от Англія та Італія, не тільки проти свого дужого кредитора — Америки, але й проти Радянського Союзу. Навіть закордонна буржуазна преса отверто зазначає на те, що

ОКРУЖНІ ПАРТІЙНІ КОНФЕРЕНЦІЇ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Тепер по більшості округів України відбуваються округні партійні конференції. Робота цих конференцій є останній ступінь у готуванні до 11 з'їзду української партійної комуністичної організації.

На цих конференціях кожда округна партійна організація підсумовує свою роботу і переріває, з якими наслідками іде вона до 11-го з'їзду КП(б)У та 16-го з'їзду Всесоюзної Комуністичної Партії.

Про що ж свідчить робота цих конференцій? Поперше, багато фактів та цифр, що наводяться в доповідях на цих конференціях, свідчать про величезні досягнення в галузі примисловости і в галузі сільськогосподарства.

На цих конференціях партійні організації по-більшовицькому визнають свої помилки в колективізації, де вони були припущені. Жадна округна партійна конференція, яка тепер відбувається, не замає помудок своєї організації. Більш, навіть, ці конференції закликають комуністів округи ще ршучше боротися з усіма ухилами від генеральної лінії партії. Як ніколи, на цих конференціях видна мить та єдність партії.

Ці конференції ще раз підкреслюють, як щільно зв'язана партія з робітничою класою та трудящим селіством. Про це красномовно говорять численні делегати та привітання, що надходять до конференцій від робітників та селян округи.

Все це доводить непохитність більшовицької партії в боротьбі за Ленінську генеральну лінію. Все це ще більше підкреслює мить, компартії і перемогу на фронті будівництва соціалізму.

ХОЧУТЬ "ВИЗВОЛЯТИ" УКРАЇНУ. (Стаття кївської "Пролетарської Пради" про те, як підсудчики з петлюрівцями готуються "визволяти" Україну.)

Польські імперіалісти закладають українську інтелекцію до спільного походу проти Радянської України під гаслом "визволення" та уверення "незалежності" України у федеративному зв'язку з Польщею. Саме з такою статтею виступив журна "Наша Пшшшсть", орган урядового блоку "Українська інтелекція", — лише цей журнал, — повинна розплюдити очі й зрозуміти, що тільки з допомогою Польщі вона може колись діти незалежності України, звісно, тільки з тою умовою, що утворення незалежної України буде з самого початку нерозривно зв'язане з ідеєю тісної унії або федерації з Польщею.

Кожний український трудячий сміється з подібних слів, бо відчуває добре на собі польську "волю". Робітники і селяни Західної України можуть розповісти дуже довге і дуже сумне історію про те, як Польща "визволяла" їх і "визволяла" аж до останнього дня, коли колонізувати українську землю, поширюючи панування польського поміщицтва, знищуючи все національне, запроваджуючи всебічний соціалізм і національний гнет. Заривав би, що простіше, як ото зредізувати ідею "незалежності" України на тій території, яка за правом належить українцям? Та ж ні, польські імперіалісти, влючачи з себе націоналізм, врішше, маючи за дурнів українців, застерігають підсудчиків у цій такій статті журналу: "Східній Галичині є невід'ємний здобуток польської культури". Мовляв, про Східній Галичині нема чого мріяти, це польська земля, а ось завоювати Радянську Україну, то тоді на ній буде утворено "незалежну" Україну, до того ж від опікою таких "визволителів", як підсудчики.

Завалось би, що це лицемірство настільки наочне, що з ним виступати, сподіваючись на українську масу, аж ніяк неможливо. Та проте якась облуда потрібна, треба ж чимось дурити хоч би невідомі маси, а головню, треба дати гасло

Бріянова "Пан-Європа" свідомо вістряма скерована проти Радянського Союзу. Тому радянське суспільство не може поставитися з довір'ям до цього проекту "Пан-Європи", що нібито він щиро скерований до міжнародного миру.

О. К.

тій організації по-більшовицькому визнають свої помилки в колективізації, де вони були припущені. Жадна округна партійна конференція, яка тепер відбувається, не замає помудок своєї організації. Більш, навіть, ці конференції закликають комуністів округи ще ршучше боротися з усіма ухилами від генеральної лінії партії. Як ніколи, на цих конференціях видна мить та єдність партії.

Ці конференції ще раз підкреслюють, як щільно зв'язана партія з робітничою класою та трудящим селіством. Про це красномовно говорять численні делегати та привітання, що надходять до конференцій від робітників та селян округи.

Все це доводить непохитність більшовицької партії в боротьбі за Ленінську генеральну лінію. Все це ще більше підкреслює мить, компартії і перемогу на фронті будівництва соціалізму.

ВИЗНАЮТЬ УСПІХ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ.

В Нью-Йорку відбулася конференція, організована палатою національних промислових конференцій, в справі радянсько-американських взаємин. На конференції присутні були 150 осіб, переважно відомі представники ділової

справи, з числа 5 доповідачів, що виступали на конференції, 3 — урядові рїжні міністри. Інші два — відомий хайбпромісловень Кемпбел і відомий діяч в галузі освіти Джорд Кавіс, який нещодавно відвідав СРСР.

Кемпбел в своїй промові заявив, що на його думку, успіх руху колективізації в СРСР забезпечений. Кавіс вихваляв постановку справи освіти в СРСР.

Промови урядовців мали менш дружелюбний характер. Один з них, начальник відділу місцевої інформації міністерства торгівлі, заявив, що п'ятирічка являє собою більше політичну, ніж економічну програму. Другий промовець мовляв, що ініціатива міністерства закордонних справ, оборонної політики невизнання, що в провадять уряд Злучених Держав.

Представник військового міністерства заявив, що Червона армія є солідна військова організація. На його думку припинити вони, блок союзних великих держав од Карпат Балтійського моря аж до Англійського моря, відірвав від Москвишину від Чорного моря і утворив стіну між отруєною комунізмом Совдецією та культурними народами Заходу, забезпечував спокій і умиротворення в Європі, відкривав великий ринок України для товарів Європи, зводив СРСР до ролі другорядної держави, котра в стані повної ізоляції мусіла б або скорегувати свої державні концепції в звільненні з-під впливу червоних деспотів, або зробилося об'єктом збройної інтервенції сусідніх суздів до запровадження належного соціального ладу.

Одно слово, лущки малороси, агенти варшавських підсудчиків, виявляють небажання обізнаність з апетитами польських та інших імперіалістів. Але ж це тільки петлюрівці, й ундівці остаточно настановлюються на грунт ділової інтервенціоністської співпраці з ним виступати, сподіваючись на українську масу, аж ніяк неможливо. Та проте якась облуда потрібна, треба ж чимось дурити хоч би невідомі маси, а головню, треба дати гасло

працює, як він каже, в бажаному напрямку". Міністер Г. Юзефський, як повідомляє "Українська Нива", "відвідав ряд українських громадських діячів у Галичині та склав візиту митрополитові Шептицькому та уніятським єпископам".

Отже в світлі діяльності польської адміністрації на Волині і в Галичині, виступ органістів підсудчиків, набирає особливого значення й особливого сенсу. Готування афіля на українській землі розгортається з належним розмахом, але ж ми гадаємо, що, плянуючи, польські імперіалісти, як і їхні українські колеги, надто недооцінюють політичну мудрість трудящих мас Західної України. Ми віримо, що обдурити їх всіма "українськими проблемами" в душі підсудчиків, петлюрівців і ундівців не пощасть.

А проте ми повинні в УСРР бути пильні. Виступи польських фашистів свідчать про те, що польський імперіалізм таки активно готується до збройної боротьби. Очевидно, що знаєцька він нас не застукає.

За одержаними відомостями, з числа 5 доповідачів, що виступали на конференції, 3 — урядові рїжні міністри. Інші два — відомий хайбпромісловень Кемпбел і відомий діяч в галузі освіти Джорд Кавіс, який нещодавно відвідав СРСР.

Кемпбел в своїй промові заявив, що на його думку, успіх руху колективізації в СРСР забезпечений. Кавіс вихваляв постановку справи освіти в СРСР.

Промови урядовців мали менш дружелюбний характер. Один з них, начальник відділу місцевої інформації міністерства торгівлі, заявив, що п'ятирічка являє собою більше політичну, ніж економічну програму. Другий промовець мовляв, що ініціатива міністерства закордонних справ, оборонної політики невизнання, що в провадять уряд Злучених Держав.

Представник військового міністерства заявив, що Червона армія є солідна військова організація. На його думку припинити вони, блок союзних великих держав од Карпат Балтійського моря аж до Англійського моря, відірвав від Москвишину від Чорного моря і утворив стіну між отруєною комунізмом Совдецією та культурними народами Заходу, забезпечував спокій і умиротворення в Європі, відкривав великий ринок України для товарів Європи, зводив СРСР до ролі другорядної держави, котра в стані повної ізоляції мусіла б або скорегувати свої державні концепції в звільненні з-під впливу червоних деспотів, або зробилося об'єктом збройної інтервенції сусідніх суздів до запровадження належного соціального ладу.

Одно слово, лущки малороси, агенти варшавських підсудчиків, виявляють небажання обізнаність з апетитами польських та інших імперіалістів. Але ж це тільки петлюрівці, й ундівці остаточно настановлюються на грунт ділової інтервенціоністської співпраці з ним виступати, сподіваючись на українську масу, аж ніяк неможливо. Та проте якась облуда потрібна, треба ж чимось дурити хоч би невідомі маси, а головню, треба дати гасло

працює, як він каже, в бажаному напрямку". Міністер Г. Юзефський, як повідомляє "Українська Нива", "відвідав ряд українських громадських діячів у Галичині та склав візиту митрополитові Шептицькому та уніятським єпископам".

Отже в світлі діяльності польської адміністрації на Волині і в Галичині, виступ органістів підсудчиків, набирає особливого значення й особливого сенсу. Готування афіля на українській землі розгортається з належним розмахом, але ж ми гадаємо, що, плянуючи, польські імперіалісти, як і їхні українські колеги, надто недооцінюють політичну мудрість трудящих мас Західної України. Ми віримо, що обдурити їх всіма "українськими проблемами" в душі підсудчиків, петлюрівців і ундівців не пощасть.

А проте ми повинні в УСРР бути пильні. Виступи польських фашистів свідчать про те, що польський імперіалізм таки активно готується до збройної боротьби. Очевидно, що знаєцька він нас не застукає.

За одержаними відомостями, з числа 5 доповідачів, що виступали на конференції, 3 — урядові рїжні міністри. Інші два — відомий хайбпромісловень Кемпбел і відомий діяч в галузі освіти Джорд Кавіс, який нещодавно відвідав СРСР.

Кемпбел в своїй промові заявив, що на його думку, успіх руху колективізації в СРСР забезпечений. Кавіс вихваляв постановку справи освіти в СРСР.

Промови урядовців мали менш дружелюбний характер. Один з них, начальник відділу місцевої інформації міністерства торгівлі, заявив, що п'ятирічка являє собою більше політичну, ніж економічну програму. Другий промовець мовляв, що ініціатива міністерства закордонних справ, оборонної політики невизнання, що в провадять уряд Злучених Держав.

Представник військового міністерства заявив, що Червона армія є солідна військова організація. На його думку припинити вони, блок союзних великих держав од Карпат Балтійського моря аж до Англійського моря, відірвав від Москвишину від Чорного моря і утворив стіну між отруєною комунізмом Совдецією та культурними народами Заходу, забезпечував спокій і умиротворення в Європі, відкривав великий ринок України для товарів Європи, зводив СРСР до ролі другорядної держави, котра в стані повної ізоляції мусіла б або скорегувати свої державні концепції в звільненні з-під впливу червоних деспотів, або зробилося об'єктом збройної інтервенції сусідніх суздів до запровадження належного соціального ладу.

Одно слово, лущки малороси, агенти варшавських підсудчиків, виявляють небажання обізнаність з апетитами польських та інших імперіалістів. Але ж це тільки петлюрівці, й ундівці остаточно настановлюються на грунт ділової інтервенціоністської співпраці з ним виступати, сподіваючись на українську масу, аж ніяк неможливо. Та проте якась облуда потрібна, треба ж чимось дурити хоч би невідомі маси, а головню, треба дати гасло

працює, як він каже, в бажаному напрямку". Міністер Г. Юзефський, як повідомляє "Українська Нива", "відвідав ряд українських громадських діячів у Галичині та склав візиту митрополитові Шептицькому та уніятським єпископам".

Отже в світлі діяльності польської адміністрації на Волині і в Галичині, виступ органістів підсудчиків, набирає особливого значення й особливого сенсу. Готування афіля на українській землі розгортається з належним розмахом, але ж ми гадаємо, що, плянуючи, польські імперіалісти, як і їхні українські колеги, надто недооцінюють політичну мудрість трудящих мас Західної України. Ми віримо, що обдурити їх всіма "українськими проблемами" в душі підсудчиків, петлюрівців і ундівців не пощасть.

А проте ми повинні в УСРР бути пильні. Виступи польських фашистів свідчать про те, що польський імперіалізм таки активно готується до збройної боротьби. Очевидно, що знаєцька він нас не застукає.